

W., dnia 6 listopada 2017r.

sygn. akt OSD 55/17

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 6 listopada 2017r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. Z. P.

Sędziowie: r.pr. J. D. (sprawozdawca)

r.pr. W. G.

Protokolant: apl. radc. J. S.

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. – r.pr. I. B. (1)

W sprawie rozpoznania zażalenia r. pr. S. W. (1), działającego w imieniu pokrzywdzonego S. P. (1) na postanowienie z dnia 21 września 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia wydanego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. I. B. (1), sygn. akt RD 83/17 wobec r.pr. M. B. (1).

postanowił:

I.

na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu Postępowania Karnego w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 21 września 2017r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie rozpoznawanej pod sygn. akt RD 83/17,

II.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych kosztami postępowania w kwocie 907,80 zł (słownie: dziewięćset siedem złotych i osiemdziesiąt groszy) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

OSD 55/17

Uzasadnienie

W dniu 19 lipca 2017 r. r.pr. S. W. (2) złożył wniosek o wszczęcie postępowania wyjaśniającego w stosunku do r.pr. M. B. (1) wpisanego na listę radców prawnych (...) we W. pod numerem WR-1969 załączając do tego wniosku Zawiadomienie kierowane do Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieście w stosunku do r.pr. M. B. (1) o podejrzenie popełnienia czynu karalnego opisanego w art. 286 ustawy Kodeks karny na szkodę Pana S. P. (1). Do kierowanego zawiadomienia do Prokuratury dla W. załączone zostały kopie takich dokumentów jak, pozwu o zapłatę z dnia 08.09.2014 r bez listy dowodów jakie są wymienione w tym piśmie, Wezwania do zapłaty z dnia 08.04.2015 r. sygnowanego przez Kancelarię (...), Ostatecznego wezwania do zapłaty wraz z ostrzeżeniem o zamiarze przekazania do (...) S.A. informacji o zobowiązaniu dłużnika z dnia 13.07.2017 r., postanowienia Sądu Rejonowego w Mrągowie I Wydział Cywilny z dnia 12 stycznia 2015 r. sygn. akt I C 522/14, oraz udzielonego zawiadamiającemu pełnomocnictwa

z dnia 20 kwietnia 2015 r. przez S. P. (1) do reprezentowania udzielającego pełnomocnictwa w sprawie (...) Finanse (...) 2, w zakresie określonym przepisami kodeksu postępowania cywilnego, kodeksu postępowania administracyjnego Ordynacji podatkowej, postępowania w sprawach o wykroczenie oraz postępowania egzekucyjnego w administracji. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż pełnomocnictwo nie obejmowało działania w imieniu i na rzecz S. P. (1) w zakresie składania zawiadomienia do Prokuratury Rejonowej we Wrocławiu oraz w zakresie kierowania wniosku do (...) we W. o wszczęcie postępowania wyjaśniającego.

W dniu 21 września 2017 r. Zastępca rzecznika dyscyplinarnego (...) we W. r.pr. I. B. (2) wydał postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie – sygn. akt R.D. 83/17. Zastępca rzecznika oceniając przedstawiony materiał dowodowy do wniosku o podjęcie postępowania wyjaśniającego oraz zawiadomienia do Prokuratury, stwierdził, iż brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez r.pr. M B. czynu niezgodne z prawem. Jak ustalił zastępca rzecznika, z załączonych dowodów wynika, że r.pr. M. B. podejmuje działania zmierzające do wyegzekwowania wierzytelności względem S. P.. Strona skarżąca natomiast uważa, iż dochodzona wierzytelność nie istnieje. I dalej zastępca rzecznika konkluduje, iż spór w przedmiotowej sprawie sprowadza się do tego, czy w istocie wierzytelność jest zasadna czy eteż nie jest zasadna. Zdaniem rzecznika dyscyplinarnego nie może być przedmiotem postępowania dyscyplinarnego przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym przy (...) we W., gdyż wykracza poza zakres spraw które mogą być rozpatrywane przez ten Sąd. Dlatego też uznał, iż brak jest podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi z dnia 14 lipca 2017 r.

Od wydanego postanowienia z dnia 21 września 2017 r. r.pr. S. W. (2) działając na mocy pełnomocnictwa S. P. (1) wniósł z zachowaniem terminu w dniu 2 października 2017 r. zażalenie na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania karnego tj.:

1)

art. 7 kpk polegającego na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów w szczególności poprzez przyjęcie w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, iż czyn opisany treścią pierwotnego zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa wykracza poza zakres spraw, które mogą być przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, a także na zaniechaniu wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy;

2)

art. 94§1 pkt. 5 kpk w związku z art. 424§1 i 2 kpk polegający na sporządzeniu uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w sposób nieodpowiadający wymaganiom, w szczególności bez wskazania faktów uznanych za udowodnione oraz podania przyczyn oparcia się na zebranych dowodach bądź odmówienia wiary innym dowodom, w szczególności – załącznika zawiadomienia z dnia 14 lipca 2017 r.

Wnoszący zażalenie r.pr. S. W. (2) wniósł o uchylenie przedmiotowego postępowania.

Przy tak ustalonym zakresie zażalenia, (...) postanowiło utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego (...) we W. z dnia 21 września 2017 r. sygn. akt RD 83/17 o umorzeniu dochodzenia w sprawie.

W pierwszej kolejności (...) pragnie wskazać, iż pełnomocnictwo r.pr. S. W. (2) z dnia 20 kwietnia 2015 r. przez S. P. (1) do reprezentowania udzielającego pełnomocnictwa nie obejmowało działania w zakresie postępowania dyscyplinarnego przed (...) we W. jak również do składania zawiadomienia do Prokuratury Rejonowej o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Również do wniesionego zażalenia z dnia 27 września 2017 r. mimo powołania się na udzielone pełnomocnictwo przez Pana S. P. (1) nie zostało ono dołączonego przez r.pr. S. W. (2) ani nie dołączono opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa mimo wyraźnego obowiązku ustawowego uiszczenia opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa zgodnie z dyspozycją art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. tj. z 2016 r. poz. 1827).

Przechodząc do sformułowanych zarzutów naruszenia przepisów kodeksu postępowania wydanym postanowieniem przez rzecznika dyscyplinarnego, a w szczególności naruszenia art. 7 kpk, (...) pragnie zauważyć, co następuje. Rzecznik dyscyplinarny prawidłowo na podstawie załączonych dowodów ocenił stan faktyczny w sprawie co odzwierciedla pierwsza część uzasadnienia wydanego postanowienia. Opis uzasadnia wydanego postanowienia koresponduje z załączonymi dowodami w niniejszej sprawie. Zgodnie z Postanowieniem Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 7 lipca 2017 r. sygn. akt III KK 305/17 (opublikowany w legalis.pl) cyt: „ Do obrazu zasady swobodnej oceny dowodów dochodzi wówczas, gdy sąd poczyni ustalenia na podstawie nie wszystkich dowodów ujawnionych w toku rozprawy głównej (art. 410 KPK), nie dostrzeże konieczności skorzystania z zasady rozstrzygania wątpliwości na korzyść oskarżonego (art. 5 § 2 KPK) oraz gdy poczynione ustalenia nie odpowiadają regułom wiedzy i doświadczenia życiowego, a całość nie zostanie należycie wykazana w uzasadnieniu sporządzonym według wymogów z art. 424 KPK”. Odnosząc powyższe uzasadnienie do wydanego postanowienia przez rzecznika dyscyplinarnego w postępowaniu wyjaśniającym, które można stosować analogicznie ale w niepełnym zakresie ze względu na art. 94 § 1 pkt. 5 kpk oraz utrwalone orzecznictwo i stanowisko doktryny prawa, to w ocenie (...) nie doszło do naruszenia art. 7 kpk w wydanym postanowieniu. (...) zwraca uwagę, na okoliczność, iż wydane postanowienie Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 12 stycznia 2015 r. sygn. akt I C 522/14 rozstrzygając kwestię umarzenia postępowanie w związku z cofnięciem pozwu przez r.pr. M B., nie rozstrzyga kwestii zrzeczenia się roszczenia w stosunku do P. S. P. (3). Cofnięcie pozwu nastąpiło w trybie art. 203 § 1 kpc bez zezwolenia pozwanego przed rozpoczęciem rozprawy. Z wydanego postanowienia oraz jego uzasadnienia nie wynika, aby doszło do zrzeczenia się roszczenia przez powoda reprezentowanego przez r.pr. M B.. Kwestia zatem istnienia zobowiązania czy nie istnienia zobowiązania Pana S P. w związku ze zgromadzonym materiałem dowodowym pozostaje otwarta w zakresie ewentualnych roszczeń na drodze cywilnej, nie wchodząc oczywiście w ich zasadność czy ewentualne zarzuty związane z przedawnieniem oraz charakterem tych roszczeń. Co prawda rzecznik dyscyplinarny w uzasadnieniu wydanego postanowienia nie wskazuje tej okoliczności jako istotnej w ocenie materiału dowodowego, ale z konkluzji i wywodu rzecznika dotyczącego przyczyn odmowy można z łatwością odkodować, iż z przedstawionych dowodów przez żalącego się nie można przypisać r.pr. M B. odpowiedzialności w zakresie naruszenia zasad etycznych. W ocenie (...) rzecznik dyscyplinarny sporządzając uzasadnienie zaskarżonego postanowienia uwzględnił wskazania wiedzy, które jest nieodzowne w każdym postępowaniu dowodowym, choć w różnym zakresie. Pojęcie wiedzy ogólnie określa się, jako zasób wiadomości z jakiejś dziedziny, gałąź nauki albo jako osobisty bądź obiektywny stan pojęciowego poznania. Wiedza w ujęciu art. 7 KPK ma aspekt subiektywny i obiektywny. W aspekcie subiektywnym występuje, jako posiadanie wiedzy przez organ postępowania, zaś w aspekcie obiektywnym jako stan, zasób wiedzy z określonej dziedziny nauki. Wyróżnia się także pojęcie wiedzy ogólnej, jako ogólnego zasobu wiadomości oraz wiedzy specjalnej czy specjalistycznej, jako dogłębnej znajomości określonej dziedziny wiedzy. Organy postępowania posiadają zasób wiedzy ogólnej, w tym wiedzy prawniczej, pozwalający im na ukształtowanie przekonania co do ustaleń faktycznych, a w dalszej kolejności co do słuszności podjętej decyzji procesowej i jej uzasadnienia. Rzecznik dyscyplinarny jako czynny radca prawny w ocenie (...) wykazał w uzasadnieniu postanowienia, iż posiadając wiedzę prawniczą prawidłowo ocenił stan faktyczny ustalony na podstawie przedstawionych dowodów. Słusznie zatem zdaniem (...) rzecznik dochodzi do wniosku o odmowie wszczęcia dochodzenia dyscyplinarnego.

Przechodząc do ustosunkowania się do zarzutów naruszenia art. 94§1 pkt. 5 kpk w związku z art. 424§1 i 2 kpk (...) pragnie zauważyć, iż zgodnie z Postanowieniem

Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 17 lutego 2010 r. sygn. akt III KK 335/09 (opublikowane w legalis.pl) cyt: „ Do naruszenia art. 94 § 1 pkt 5 KPK doszłoby jedynie wtedy, gdyby w sytuacji braku przepisu szczególnego zwalniającego sąd z obowiązku sporządzenia uzasadnienia, postanowienie w ogóle go nie zawierało. Art. 94 § 1 pkt 5 KPK nie formułuje natomiast żadnych wymagań co do zawartości uzasadnienia i jego merytorycznej jakości, które to kwestie uregulowano innymi przepisami ustawy”.

Również stanowisko doktryny prawa vide komentarz do kpk red. Skorupka 2018, wyd. 3/P. – wydawnictwo legalis.pl, podnosi: „ Ustawa nie określa, co powinno zawierać uzasadnienie postanowienia, z wyjątkiem postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego (art. 251 § 3 KPK). Problem ten wielokrotnie był przedmiotem zainteresowania SN. W wielu orzeczeniach wyjaśniano, że uzasadnienie postanowienia powinno wskazywać wszystkie istotne

przesłanki, którymi kierował się organ wydający postanowienie, a w konsekwencji powinno wyczerpująco wyjaśnić przede wszystkim podstawę faktyczną i prawną rozstrzygnięcia (zob. post. SN z 15.2.2001 r., III KKN 595/00, Biul. I. Pr. 2001, Nr 4, s. 18; wyr. SN z 26.6.2003 r., III KK 65/02, OSNwSK 2003, Nr 1, poz. 1376; post. SN z 5.10.2005 r., II KK 139/05, OSN 2005, Nr 1, poz. 844).”

Zdaniem (...) uzasadnienie postanowienia jest co prawda lakoniczne ale wszystkie istotne elementy do jego kontroli instancyjnej posiada. Co więcej odzwierciedla ustalenia faktyczne w sprawie oraz prowadzi do prawidłowych konkluzji o próbie przeniesienia nierozstrzygniętego sporu cywilnego pomiędzy stronami na niwę odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego. Również zgromadzone dowody w niniejszej sprawie dają podstawy do oceny i kontroli wydanego i zaskarżonego postanowienia rzecznika dyscyplinarnego. W ocenie (...) do naruszenia art. 94 § 1 pkt. 5 kpk w związku z art. 424 § 1 i 2 kpk doszłoby jedynie wtedy, gdyby w sytuacji braku przepisu szczególnego zwalniającego rzecznika dyscyplinarnego z obowiązku sporządzenia uzasadnienia, postanowienie w ogóle go nie zawierało, lub odbiegałoby od zgromadzonych dowodów w sprawie oraz ich całkowicie błędnej oceny prawnej, co w rozpoznawanej sprawie nie miało miejsca. Podkreślić należy, iż art. 94 § 1 pkt. 5 kpk nie formułuje natomiast żadnych wymagań co do zawartości uzasadnienia i jego merytorycznej jakości. Zaskarżone postanowienie rzecznika dyscyplinarnego uzasadnienie zawiera, co przesądza o nietrafności twierdzenia o naruszeniu art. 94 § 1 pkt 5 KPK w związku z art. 424 § 1 i 2 kpk.

Rozpatrując złożone zażalenie (...) nie dopatrył się żadnych uchybień w zakresie działania r.pr. M B., oraz nie dopatrył się tak dużych uchybień prawnych w zakresie wydanego postanowienia z dnia 21 września 2017 r. przez Rzecznika Dyscyplinarnego, co mogłoby prowadzić do uwzględnienia zażalenia i jego uchylecia, co zostało wyżej przedstawione w niniejszym uzasadnieniu.

Z tych też powodów należało orzec jak w sentencji.

Na podstawie art. 70 (6) ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, kosztami postępowania w wysokości 907,80 zł (słownie dziewięćset siedem złotych i 80/100) (...) obciążył (...) we W..

Pouczenie

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie.